

Joan Pau II i sant Josepmaria: dos "rebels"

“Rebels”: així defineix el cardenal Julián Herranz el papa Joan Pau II i el fundador de l'Opus Dei, sant Josepmaria Escrivà de Balaguer, en el seu nou llibre.

03/08/2007

El Cardenal Julián Herranz, nascut a Baena (Espanya) el 1930, va parlar amb l'agència de notícies Zenit del seu recent llibre «En las afueras de

Jericó: recuerdos de los años con san Josemaría y Juan Pablo II» (Editorial Rialp), en el qual reviu els anys amb el fundador de l'Opus Dei, sant Josepmaria Escrivà, i el seu treball a la Santa Seu al servei de Joan XXIII, Pau VI, Joan Pau I, Joan Pau II i Benet XVI.

En aquesta entrevista concedida en el seu despatx, el cardenal esgrana els seus records i es deté en l'anomenada «crisi postconciliar» per a afirmar que davant la dicotomia «Evangeli-Llei» cal afirmar que es tracta d'una «contraposició demagògica».

Vint-i-dos anys al costat d'una persona com Josepmaria Escrivà són molts. Vostè era conscient que Escrivà era no només un fundador sinó també un sant?

--Cardenal Herranz: Sí, perquè aquestes dues dimensions eren inseparables de la seva personalitat:

el Senyor el «va utilitzar» per a fundar l'Opus Dei precisament perquè era un contemplatiu, un enamorat de Crist, un sant.

Des de la contemplació de la humanitat santíssima de Crist, de l'amor de Déu encarnat, sant Josepmaria es «remuntava» --així ho deia-- al tracte filial constant amb el Pare i l'Esperit Sant, que ens ensenya a caminar amb els peus a la terra i la mirada en el cel.

En un apunt personal vaig escriure fa anys a Jerusalem: «D'un arbust crescut al costat del camí de Jericó he tallat una branca petita, per a tocar amb ella l'urna on reposen a Roma les despulles estimadíssimes de l'home que va ser l'instrument de qui Déu es va servir perquè la meua ànima en tenebres clamés a Crist, el trobés a la fi, s'enamorés d'Ell i el seguís».

«Em dol l'Església», deia en la dècada de 1965 a 1975 Escrivà. A què es referia?

--Cardenal Herranz: Es referia a l'anomenada «crisi postconciliar», a la tremenda paradoxa que quan l'Esperit Sant acabava d'enriquir l'Església amb el Magisteri del Vaticà II, interpretacions errònies del Concili duien moltes ànimes a conseqüències tremendament tristes i doloroses.

Per exemple, el desig d'actualitzar la fe marginant Déu i realitzant una reducció temporalista del missatge evangèlic de salvació; un replantejament de la identitat sacerdotal que va dur a molts a laïcitzar el seu estil de vida i va comportar una hemorràgia de defeccions sacerdotals i religioses; un experimentalisme litúrgic anàrquic i desacralitzant, amb una progressiva

banalització de la santíssima Eucaristia, etc.

San Josepmaria va compartir, molt unit a Pau VI, l'íntim dolor del papa per aquesta situació.

Vostè ha dedicat la vida al servei de la Santa Seu, principalment en un àmbit no sempre conegut ni apreciat com el de la llei. Què signifiquen la llei, els tribunals, el Dret Canònic... en la vida de l'Església?

--Cardenal Herranz: Signifiquen amor a Crist i a l'Església, al poble de Déu.

La Constitució «Lumen gentium» del Vaticà II recorda que Crist ha fundat l'Església com comunió espiritual de fe, esperança i amor i simultàniament com societat terrenal dotada d'organismes jeràrquics i de lleis que estableixen els drets i deures de tots els fidels.

Són lleis que s'adrecen a la fi mateixa de l'Església: la difusió del missatge de Crist en el món i la salvació eterna dels fidels.

L'estructura social està al servei de la gràcia i de la comunió. Per això no té sentit la contraposició demagògica que alguns fan entre Evangeli i Llei o entre esperit pastoral i ordenament canònic.

Vostè ha treballat durant tot el pontificat de Pau VI en la preparació de la nova legislació eclesiàstica. Què diria vostè, personalment, de Pau VI?

--Cardenal Herranz: Que va ser un papa sant, de virtuts cristianes i sacerdotals heroiques, que va dirigir sàviament i va conduir a feliç conclusió el Concili Vaticà II, enmig d'agudes i doloroses tensions doctrinals.

Vaig admirar la seva gran prudència pastoral, el seu amor sacrificat a Crist i el seu amor apassionat a una Església, que --sent fidel a les exigències de l'Evangelí-- mantingués un diàleg fecund amb la societat moderna. Per això el maig de 1992 vaig escriure a Joan Pau II sol·licitant que se n'iniciés la causa de beatificació.

Durant vint-i-set anys ha treballat amb Joan Pau II, és «el seu» papa, si em permet l'expressió. Quin record aflora amb més intensitat, de tots els d'aquest pontífex?

--Cardenal Herranz: La força amb què, en l'homilia de la canonització de sant Josepmaria Escrivà, va dir a la multitud de fidels que escoltaven a Roma i al món: «Ell continua recordant-vos la necessitat de no deixar-vos atemorir davant una cultura materialista, que amenaça

amb dissoldre la identitat dels deixebles de Crist».

En aquest moment vaig veure identificats en la meva ànima els dos grans «rebels» que van ser Wojtyla i Escrivà.

El papa defensor tenaç de la dignitat de la persona humana enfront de la utopia totalitària de la «justícia sense llibertat» i la utopia agnòstica de la «llibertat sense veritat»; i el fundador que va predicar la rebel·lió espiritual contra l'anomenada per ell «triple onada» anticristiana i antihumana: l'onada «vermella» del materialisme marxista, l'onada «negra» del neopaganisme revestit de laïcitat, i l'onada «verdosa» del pansexualisme animalic.

Estem sota el pontificat de Benet XVI. Preveu canvis significatius en la manera d'entendre la disciplina eclesiàstica?

--Cardenal Herranz: Probablement en el camp de la promoció vocacional i de la disciplina del clergat, segons el conegut principi pastoral que «per a ser més cal ser millors».

I també en el camp del govern eclesiàstic, més dinàmic i apostòlic, per a contrarestar la creixent «dictadura del relativisme» amb una nova evangelització vigorosa.

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/article/joan-pau-
ii-i-sant-josepmaria-dos-rebels/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/article/joan-pau-ii-i-sant-josepmaria-dos-rebels/)
(21/08/2025)